

aigid vaatama. Betti olli ühest ärkand ja alas jubba toibuma; teina tahtis tänada agga tohter kelas täekimast, sest et keha alles nõrk olli. Tül aija pärast lõi Tooms ka silmad lahti, tohter astus liggemale ja küüsis: kuddas kässi käib? Tooms wastas: „Mehapär!“ Teie ei olle miina küssimisest aro sanud, ütles tohter, miina nõudsin teilt: kuddas kässi käib, kas hääst wai alwast? „Seitseteistküüne pünast ja kaksteistküüne walged,“ kostis Tooms wõera eälga. Tohter kästis Betti temaga kõneleda. Armas Tooms — ütles laps — anna herrale wastust, kes siina käest küübib: kuddas siina terwisega on? Tooms ütles: „Se sündis selepärast, et siina walaskala kuru ei puduks!“ Tohter ütles pääd wangutates: Waene, waene Tooms! teina meele-mõistus on lõpend; surma-uini olleks teinal mõnufam olnud, kui sesuggune ärkamine. Betti alas aledast nutma. Olle wait, lapsok! keelas tohter, ja mõisa-herra küüsis: Laps! mis siina nimi on? Laps kostis: „Betti.“ Mis siina issa nimi on? „Baron Allan Lewen,“ wastas laps. Herra lõi tohtudes käed koko ja üidis inimestades: Kuis nõnda, siis olleksid ja siina — ? Tohter ütles: armas Baron, ärge ehmatage last, kes alles pool aige on. Natukesse aija pärast alas herra meelitamise kombel jälle kõnelema: ütlemulle, armas laps, kudda siina sele wanamehega üffi teele juhtusid? kus siina wanemad jäiwad? Betti kostis: „miina wanemad läksid julle merre kaugele; ma ussun Amerika maale. Enne minikut sai Tooms käsku

minu Haifi mõisa täddi jure wia, sest Baron Mosbi praua on miina ema pool-õde.“ Wägga, wägga imelik! pobbises Baron suud möda. Mis pärast siina issa ni pika teekonda ettewõttis? „Se on mul teadmata,“ kostis laps, „wõib olla et teie ehk kirjast otsust leiate, mis Toomsi kasa anti.“ Nümetud kirri leiti Toomsi ~~ta~~ ~~Baroni~~ naggo läks kirja luggedes tahwaks, pärast ütles ta tohtri wasta: Se laps on miina ooleks antud; miina pean teina eest murret kandma. Agga mis ma ullu wanamehega teen? Tedda ei tohi ma mõisa wõtta. Ma tahan prauaga nõu pidada. — Tohtri aeg ei kannud kauemaks seie jada; teina andis Toomsi pärast mõnda nõu ja õpetuse ja tõttas lahkest jaamalaga jättes siis minema.

Baron Mosbi olli üks hä süddamega inimene, täis alastust äddaliste wasto; agga teina kõige suurem wigga olli ülleliig argus ja inimese-kartus. Sest tulli üks õnnetus, mis Inglismaal ni hästi kui meie paifus mitme majja rahu rikub: püksid sefsid naise jallas ja leetuningas olli pä-wallitseja. Uhke waljo süddamega praua tahtmine sündis iggas tükis, nõnda ka siin kus Betti pärast nõu peti. Baron kõneles prauale oma ehmatust, kudda teina foggemata ärafülmanud tüttarlapses praua õe tütri olli leidnud ja lissas jure: „Lapse wanemad on Amerika maale pako pöggenend, sest nende peale on üks raske süü tunistatud, mis surma-muhtlust toob. Kallimees pallub meid kirja läbbi, tütri ja wana fullase armo pärast wasto wõtta ja nende eest